

25. LEMA

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cuma, 17 Mayıs 2024 12:21 -

Yirmibeşinci Lem'a

Yirmibeş devadır

(Hastalara bir merhem, bir teselli, mânevî bir reçete, bir iyadet-ül mariz ve geçmiş olsun makamında yazılmıştır.)

İhtar ve İtizar

Bu mânevî reçete, bütün yazdıklarımızın fevkinde bir sr'atle (Haşîye) te'lif edildiği gibi; hem umuma muhalif olarak tashihata ve dikkate vakit bulmayarak, te'lifi gibi gâyet sr'atle, ancak bir defa nazardan geçirildi. Demek müsvedde-i evvel hükmünde müşevveş kalmıştır. Kalbe fitrî bir surette gelen hatıratı, san'atla ve dikkatle bozmamak için, yeniden tedkikata lüzum görmedik. Okuyan zatlar, hususan hastalar bazı nâhoş ibarelerden veyahud ağır kelimelerden ve ifadelerden sıkılıp gücenmesinler, bana da dua etsinler.

□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□

25. LEMA

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cuma, 17 Mayıs 2024 12:21 -

                                                                      
           *                                                                  
          

   Lem'ada, nev-i beşerin on kısından bir k  s  n   teşkil eden musîbetzede

ve hastalara hakikî bir teselli ve nâfi' bir merhem olabilecek yirmibeş devay   icmalen beyan ediyoruz.

B  R  NC   DEVA: Ey bîçare hasta! Merak etme, sabret. Senin hastalığın sana dert değ  l belki bir nevi dermandır. Çünki   m  r bir sermayedir, gidiyor. Meyvesi bulunmazsa zayi olur. Hem rahat ve gafletle olsa, pek çabuk gidiyor. Hastalık, senin o sermayeni büyük k  rlarla meyvedar ediyor. Hem   mr  n çabuk geçmesine meydan vermiyor, tutuyor, uzun

(Haşiye): Bu Risale, dört buçuk saat zarfında te'lif edilmiştir.

Evet Evet Evet Evet

25. LEMA

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cuma, 17 Mayıs 2024 12:21 -

Rüşdü, Re'fet, Hüsrev, Said

sh: » (L: 194)

ediyor.. tâ meyveleri verdikten sonra bırakıp gitsin. İşte, ömrün hastalıkla uzun olmasına işareten bu darb-ı mesel dillerde destandır ki; "Musîbet zamanı çok uzundur, safa zamanı pek kısa oluyor."

İKİNCİ DEVA: Ey sabırsız hasta! Sabret, belki şükret. Senin bu hastalığın, ömür dakikalarını birer saat ibadet hükmüne getirebilir. Çünkü ibadet iki kısımdır. Biri müsbet ibadettir ki; namaz, niyaz gibi malûm ibadetlerdir. Diğer menfî ibadetlerdir ki; hastalıklar, musîbetler vasıtasıyla musîbetzede, aczini, zaafını hisseder. Hâlık-ı Rahîmine iltica eder, yalvarır. Hâlis, riyasız, mânevî bir ibadete mazhar olur. Evet hastalıkla geçen bir ömür, Allah'tan şekva etmemek şartıyla, mü'min için ibadet sayıldığına rivayat-ı sahiha vardır. Hatta bazı sâbir ve şâkir hastaların bir dakikalık hastalığı, bir saat ibadet hükmüne geçtiği ve bazı kâmillerin bir dakikası bir gün ibadet hükmüne geçtiği, rivayet-i sahiha ve keşfiyat-ı sadıka ile sabittir. Senin bir dakika ömrünü, bin dakika hükmüne getirip, sana uzun ömrü kazandıran hastalıktan teşekki değil, teşekkür et.

ÜÇÜNCÜ DEVA: Ey tahammülsüz hasta! İnsan bu dünyaya keyf sürmek ve lezzet almak için gelmediğine, mütemadiyen gelenlerin gitmesi ve gençlerin ihtiyarlaşması ve mütemadiyen zeval ve firakta yuvarlanması şahiddir. Hem insan, zîhayatın en mükemmeli, en yükseği ve cihazatça en zengini, belki zîhayatların sultanı hükmünde iken, geçmiş lezzetleri ve gelecek belâları düşünmek vasıtasıyla, hayvana nisbeten en edna bir derecede, ancak kederli, meşakkatli bir hayat geçiriyor. Demek insan, bu dünyaya yalnız güzel yaşamak için ve rahatla ve safa ile ömür geçirmek için gelmemiştir. Belki azîm bir sermaye elinde bulunan insan, burada ticaret ile, ebedî daimî bir hayatın saadetine çalışmak için gelmiştir. Onun eline verilen sermaye de ömürdür. Eğer hastalık olmazsa, sıhhat ve âfiyet gaflet verir, dünyayı hoş gösterir, âhireti unutturur. Kabri ve ölümü hatırına getirmek istemiyor, sermaye-i ömrünü bâd-i heva boş yere sarfettiriyor. Hastalık ise, birden gözünü açtırır. Vücuduna ve cesedine der ki: "Lâyemut değilsin, başıboş değilsin, bir vazifen var. Gururu bırak, seni yaratanı düşün, kabre gideceğini bil, öyle hazırlan." İşte hastalık bu nokta-i nazardan hiç aldatmaz bir nâsih ve ikaz edici bir mürşiddir. ondan şekva değil, belki bu cihette ona teşekkür etmek; eğer fazla ağır gelse, sabır istemek gerektir.

DÖRDÜNCÜ DEVA: Ey şekvacı hasta! Senin hakkın şekva değil şükürdür, sabırdır. Çünkü senin vücudun ve âza ve cihazatın, senin mülkün değildir. Sen onları yapmamışsın, başka

25. LEMA

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cuma, 17 Mayıs 2024 12:21 -

tezgâhlardan satın almamış

sh: » (L: 195)

sın. Demek başkasının mülküdür. Onların mliki, mülkünde istediği gibi tasarruf eder. Yirmialtıncı Söz'de denildiği gibi, mesel gâyet zengin, gâyet mhir bir san'atkr; güzel san'atını, kıymetdar servetini göstermek için, miskin bir adama modellik vazifesini gördürmek maksadıyla, bir ücrete mukabil, bir saatik zamanda, murassa ve gâyet san'atlı diktiği bir gömleği, bir hulleyi o fakire giydirebilir. Onun üstünde işler ve vaziyetler verir. Harika envâ-ı san'atını göstermek için keser, değiştirir, uzaltır, kısaltır. Acaba şu ücretli miskin adam, o zata dese: "Bana zahmet veriyorsun, eğilip kalkmakla verdiğin vaziyetten bana sıkıntı veriyorsun, beni güzelleştiren bu gömleği kesip kısaltmakla gzelliğimi bozuyorsun" demeye hak kazanabilir mi? Merhametsizlik, insafsızlık ettin diyebilir mi? İşte aynen bu misal gibi, Sâni-i Zülcelâl sana ey hasta! Göz, kulak, akıl, kalb gibi nuran duygularla murassa olarak giydirdiği cisim gömleğini, Esmâ-i hsnasının nakışlarını göstermek için, çok hlt içinde seni çevirir ve çok vaziyetlerde seni değiştirir. Sen açlıkla onun Rezzak ismini tanıdığın gibi, şfi ismini de hastalığınla bil. Elemler, musîbetler bir kısım Esmsının ahkmını gösterdikleri için, onlarda hikmetten lem'alar ve Rahmetten şualar ve o şuaat içinde çok güzellikler bulunuyor. Eğer perde aılsa, tevahhuş ve nefret ettiğin hastalık perdesi arkasında, sevimli güzel mnları bulursun.

BEşİNCİ DEVA: Ey maraza mübtela hasta! Bu zamanda tecrübemle kanaatım gelmiştir ki; hastalık bazılara bir ihsan-ı İlahdir, bir hediye-i Rahmndir. Bu sekiz dokuz senedir, liyakatsız olduğum halde, bazı genç zatlar, hastalık münasebetiyle dua için benimle görüştüler. Dikkat ettim ki; hangi hastalıklı genci gördüm, sair gençlere nisbeten hiretini düşünmeye başlıyor. Gençlik sarhoşluğu yok. Gaflet içindeki hayvan hevesattan bir derece kendini kurtarıyor. Ben de bakıyordum, onların tahammül dhilindeki hastalıklarını bir ihsan-ı İlah olduğunu ihtar ederdim. Derdim ki: "Kardeşim, senin bu hastalığının aleyhinde değilim, hastalık için sana karşı bir şefkat hissedip acımıyorum ki dua edeyim. Hastalık seni tam uyandırıncaya kadar sabra alış ve hastalık vazifesini bitirdikten sonra Hlik-ı Rahîm inşallah sana şifa verir." Hem derdim: "Senin bir kısım emsalin sıhhat belsıyla gaflete düşüp, namazı terkedip, kabri düşünmeyip, Allah'ı unutup, bir saatlik hayat-ı dünyeviye'nin zâhirî keyfi ile, hadsiz bir hayat-ı ebediyesini sarsar, zedeler, belki de harab eder. Sen hastalık gözüyle, her halde gideceğin bir menzilin olan kabrini ve daha arkasında uhrevî menzilleri görürsün ve onlara göre davranıyorsun. Demek senin için hastalık, bir sıhhattır. Bir kısım emsalindeki sıhhat, bir hastalıktır."

sh: » (L: 196)

25. LEMA

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cuma, 17 Mayıs 2024 12:21 -

ALTINCI DEVA: Ey elemden teşekki eden hasta! Senden soruyorum; geçmiş ömrünü düşün ve o ömürde geçmiş lezzetli safa günleri ve belâ ve elemli vakitlerini tahattur et. Herhalde ya oh, ya ah diyeceksin. Yâni, ya elhamdülillah şükür veyahud vâ-hasretâ, vâ-esefâ kalbin veya lisanın diyecek. Dikkat et, sana oh elhamdülillah şükür dediren, senin başından geçmiş elemeler, musîbetlerin düşünmesi, bir mânevî lezzeti deşiyor ki; senin kalbin şükreder. Çünkü elemin zevali, lezzettir. O elemeler, o musîbetler zevaliyle, ruhta bir lezzet irsiyet bırakmış ki, düşünmekle deşilse, ruhtan bir lezzet akıyor, şkrlere takattur ediyor. Sana vâ-esefâ, vâ-hasretâ dedirten, eski zamanda geçirdiğin lezzetli ve safalı o hallerdir ki; zevalleriyle, senin ruhunda daimî bir elem irsiyet bırakıp, ne vakit düşünsen, o elem yine deşiliyor, esef ve hasret akıtıyor. Madem bir günlük gayr-ı meşru lezzet, bazen bir sene mânevî elem çektiriyor. Ve muvakkat bir günlük hastalıkla gelen elem, çok günler mânevî lezzet-i sevabla beraber, zevalindeki halâs ve kurtulmaktan gelen mânevî lezzet vardır. Senin başındaki şimdilik bu muvakkat hastalığın neticesi ve iç yüzündeki sevabı düşün, "Bu da geçer yahu!" de, şekva yerinde şükret.

ALTINCI DEVA: (Haşiyeye) Ey dünya zevkini düşünüp hastalıktan ızdırab çeken kardeşim! Bu dünya eğer daimî olsa idi ve yolumuzda ölüm olmasaydı ve firak ve zevalin rüzgârları esmeseydi ve musîbetli, fırtınalı istikbalde mânevî kış mevsimleri olmasaydı; ben de seninle beraber senin haline acıyacaktım. Fakat madem dünya bir gün bize haydi dışarı diyecek, feryadımızdan kulağını kapayacak, o bizi dışarı koğmadan biz bu hastalıklar ikazatıyla şimdiden onun aşkından vazgeçmeliyiz. O bizi terketmeden, biz onu terke çalışmalıyız. Evet hastalık bu mânâyı bize ihtar edip der ki: "Senin vücudun taştan, demirden değildir. Belki daima ayrılmaya müsaid muhtelif maddelerden terkeb edilmiştir. Gururu bırak, aczini anla, mâlikini tanı, vazifeni bil, dünyaya ne için geldiğini öğren" kalbin kulağına gizli ihtar ediyor. Hem madem dünyanın zevki, lezzeti devam etmiyor. Hususan meşru olmazsa hem devamsız, hem elemli, hem günahlı oluyor. O zevki kaybettiğinden hastalık bahanesiyle ağlama; bilakis hastalıktaki mânevî ibadet ve uhrevî sevab cihetini düşün, zevk almaya çalış.

YEDİNCİ DEVA: Ey sıhhatının lezzetini kaybeden hasta! Senin has

(Haşiyeye): Fitrî bir surette bu lem'a tahattur ettiğinden, altıncı mertebede iki deva yazılmış. Fitrîliğine ilişmemek için öylece bıraktık, belki bir sır vardır diye değıştirmedik.

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cuma, 17 Mayıs 2024 12:21 -

sh: » (L: 197)

talîğin sıhhatteki nimet-i İlahiyyenin lezzetini kaçırmıyor, bilakis tattırıyor, ziyadeleştiriyor. Çünkü bir şey devam etse tesirini kaybeder. Hatta ehl-i hakikat müttefikân diyorlar ki: □□□□□□□□
□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□
yâni: "Herşey zıddıyla bilinir." Meselâ, karanlık olmazsa ışık bilinmez, lezzetsiz kalır. Soğuk olmazsa hararet anlaşılmaz, zevksiz kalır. Açlık olmazsa, yemek lezzet vermez. Mîde harareti olmazsa, su içmesi zevk vermez. İlet olmazsa, âfiyet zevksizdir. Maraz olmazsa, sıhhat lezzetsizdir. Madem Fâtır-ı Hakîm insana her çeşit ihsanını ihsas etmek ve herbir nevi nimetini tattırmak ve insanı daima şükre sevk etmek istediğini, şu kâinatta çeşit çeşit hadsiz envâ-ı nimeti tadacak tanıyacak derecede gâyet çok cihazat ile insanı techiz etmesi gösteriyor ki; elbette sıhhat ve âfiyeti verdiği gibi; hastalıkları, illetleri, dertleri de verecektir. Senden soruyorum: "Bu hastalık senin başında veya elinde veya mîdende olmasaydı; sen, başın, elin, mîdenin sıhhatindeki lezzetli, zevkli nimet-i İlahiyyeyi hissedip şükreder miydin? Elbette şükür değil, belki düşünmeyecektin; şuursuz o sıhhatı gaflete belki sefahete sarfederdin."

SEKİZİNCİ DEVA: Ey âhiretini düşünen hasta! Hastalık, sabun gibi, günahların kirlerini yıkar, temizler. Hastalıklar, keffaret-üz zünub olduğu Hadîs-i sahih ile sabittir. Hem Hadîste vardır ki: "Ermîş ağacı silkmekle nasıl meyveleri düşer; îmanlı bir hastanın titremesi de, öyle günahları silker." Günahlar, hayat-ı ebediyede daimî hastalıklardır. Bu hayat-ı dünyevîde dahi kalb, vicdan, ruh için mânevî hastalıklardır. Sen eğer sabredip şekva etmezsen, şu muvakkat bir hastalık ile daimî pek çok hastalıklardan kurtuluyorsun. Eğer günahları düşünmüyorsan, yahud âhireti bilmiyorsan veya Allah'ı tanımıyorsan, sende öyle dehşetli bir hastalık var ki; milyon defa sendeki bu küçük hastalıktan daha büyüktür. Ondan feryad et. Çünkü bütün dünyanın mevcudatıyla kalbin, ruhun ve nefsin alâkadardır. Mütemadiyen firak ve zeval ile o alâkalar kesilip, sende hadsiz yaralar açılır. Bahusus âhireti bilmediğin için, ölümü idam-ı ebedî tahayyül ettiğinden -âdeta- güya yara bere içinde, dünya kadar hastalıklı bir vücudun var. İşte en evvel hadsiz yaralı ve hastalıklı bu büyük mânevî vücudun hadsiz hastalıklarına kat'î ilâç ve kat'î şifa verici bir tiryak olan îman ilâcını aramak ve itikadını düzeltmek gerektir ki, o ilâcı bulmakta en kısa yol, bu maddî hastalığın yırttığı gaflet perdesinin altında sana gösterdiği aczin ve zaafın penceresiyle, bir Kadîr-i Zülcelâl'in kudretini ve Rahmetini tanımaktır. Evet Allah'ı tanımayanın dünya dolusu belâ başında vardır. Allah'ı tanıyanın dünyası nurla ve mânevî sürurla doludur. Derecesine göre îman kuvvetiyle hisseder. Bu îmandan

sh: » (L: 198)

gelen mânevî sürur ve şifa ve lezzet altında, cüz'î maddî hastalıkların eleme erir, ezilir.

DOKUZUNCU DEVA: Ey Hâlıkını tanıyan hasta! Hastalıklardaki elem ve tevahhuş ve korkmak ise; hastalık bazen ölüme vesile olduğu cihetindendir. Ölüm, nazar-ı gaflet ve zâhirî cihetinde dehşetli olduğundan, ona vesile olabilen hastalıklar korkutuyor, telaş veriyor.

Evvelâ bil ve kat'î îman et ki: "Ecel mukadderdir, tegayyür etmez." Çok ağır hastaların başında ağlayanlar ve sıhhatleri yerinde olanlar ölmüşler, o ağır hastalar şifa bulup yaşamışlar.

Sâniyen: Ölüm, sureten görüldüğü gibi dehşetli değil. Çok Risalelerde gâyet kat'î, şeksiz, şübhesiz bir surette, Kur'an-ı Hakîm'in verdiği nur ile isbat etmişiz ki: Ehl-i îman için ölüm, vazife-i hayat külfetinden bir terhistir; hem dünya meydanındaki imtihanda, talim ve talimat olan ubûdiyetten bir paydostur; hem öteki âleme gitmiş yüzde doksandokuz ahabab ve akrabasına kavuşmak için bir vesiledir; hem hakikî vatanına ve ebedî makam-ı saadetine girmeye bir vasıta; hem zindan-ı dünyadan bostan-ı cinana bir davettir; hem Hâlık-ı Rahîminin fazlından, kendi hizmetine mukabil ahz-ı ücret etmeye bir nöbettir. Madem ölümün mahiyeti hakikat noktasında budur; ona dehşetli bakmak değil, bilakis Rahmet ve saadetin bir mukaddemesi nazarıyla bakmak gerektir. Hem ehlullahın bir kısmının ölümünden korkmaları, ölümün dehşetinden değildir. Belki daha fazla hayır kazanacağım diye, vazife-i hayatın idamesinden kazanacakları hayrat içindir. Evet ehl-i îman için ölüm, Rahmet kapısıdır. Ehl-i dalâlet için, zulûmat-ı ebediye kuyusudur.

ONUNCU DEVA: Ey lüzumsuz merak eden hasta! Sen, hastalığın ağırlığından merak ediyorsun. O merakın, senin hastalığını ağırlaştırır. Hastalığın hafifleşmesini istersen, merak etmemeye çalış. Yâni hastalığın faidelerini, sevabını ve çabuk geçeceğini düşün, merakı kaldır, hastalığın kökünü kes. Evet merak, hastalığı ikileştirir; maddî hastalığın altında merak ile mânevî bir hastalığı kalbine verir; maddî hastalık ona dayanır, devam eder. Eğer teslimiyetle, rıza ile, hastalığın hikmetini düşünmekle o merak gitse, o maddî hastalığın mühim bir kökü kesilir, hafifleşir, kısmen gider. Hususan evhamla bir dirhem maddî hastalık, bazen merak vasıtasıyla on dirhem kadar büyür. Merak kesilmesiyle, o hastalığın onda dokuzu gider. Merak, hastalığı ziyade ettiği gibi, hikmet-i İlahiyeyi ittiham ve Rahmet-i İlahiyeyi tenkid ve Hâlık-ı Rahîminden şekva hükmünde olduğu için, aks-i maksadıyla tokat yer, hastalığını ziyadeleştirir. Evet nasılkı şükür nimeti ziyadeleştirir.. öyle de şekva; hastalığı, musîbeti tezyid eder. Hem merakın kendisi de bir hastalıktır. Onun ilâcı, hastalı-

sh: » (L:199)

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cuma, 17 Mayıs 2024 12:21 -

ğın hikmetini bilmektir. Madem hikmetini, faidesini bildin; o merhemi meraka sür, kurtul. Ah yerine oh de, vâ-esefâ yerine "Elhamdülillahi Alâ külli Hal" söyle.

ONBİRİNCİ DEVA: Ey sabırsız hasta kardeş! Hastalık, hazır bir elemi sana vermekle beraber; evvelki hastalığından bugüne kadar o hastalığın zevalindeki bir lezzet-i maneviye ve sevabındaki bir lezzet-i ruhiye veriyor. Bugünden, belki bu saatten sonraki zamanda hastalık yok, elbette yoktan elem yok; elem olmazsa teessür olamaz. Sen yanlış bir surette tevehhüm ettiğin için sabırsızlık geliyor. Çünkü bugünden evvel bütün hastalık zamanının maddîsi gitmekle, elemi de beraber gitmiş; kendindeki sevabı ve zevalindeki lezzet kalmış. Sana kâr ve sürur vermek lâzım gelirken, onları düşünüp müteallim olmak ve sabırsızlık etmek divaneliktir. Gelecek günler daha gelmemişler. Onları şimdiden düşünüp, yok bir günde, yok olan bir hastalıktan, yok olan bir elemden tevehhüm ile düşünüp müteallim olmak, sabırsızlık göstermekle, üç mertebe yok yoğa vücud rengi vermek, divanelik değil de nedir? Madem bu saatten evvelki hastalık zamanları ise sürur veriyor. Ve madem yine bu saatten sonraki zaman madum, hastalık madum, elem madumdur. Sen, Cenab-ı Hakk'ın sana verdiği bütün sabır kuvvetini böyle sağa sola dağıtma; bu saatteki eleme karşı tahşid et; "Yâ Sabûr!" de, dayan.

[illegible]

yâni "Eğer duanız olmazsa ne ehemmiyetiniz var" âyetin sırrıyla insanın hikmet-i hilkatı ve sebab-i kıymeti olan samimî dua ve niyazın bir sebebi hastalık olduğundan, bu nokta-i nazardan şekva değil, Allah'a şükür etmek ve hastalığın açtığı dua musluğunu, âfiyeti kesbetmekle kapamamak gerektir.

ONÜÇÜNCÜ DEVA: Ey hastalıktan şekva eden bîçare adam! Hastalık bazılara ehemmiyetli bir definedir, gâyet kıymetdar bir hedi-

```
sh: >> (L:200)
```

25. LEMA

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cuma, 17 Mayıs 2024 12:21 -

ye-i İlahiyedir. Her hasta, kendi hastalığını o neviden tasavvur edebilir. Madem ecel vakti muayyen değil; Cenab-ı Hak, insanı yeis-i mutlak ve gaflet-i mutlakdan kurtarmak için, havf ve re ca ortasında ve hem dünya ve hem âhireti muhafaza etmek noktasında tutmak için, hikmetiyle eceli gizlemiş. Madem her vakit ecel gelebilir; eğer insanı gaflet içinde yakalasa, ebedî hayatına çok zarar verebilir. Hastalık gafleti dağıtır, âhireti düşündürür, ölümü tahattur ettirir, öylece hazırlanır. Bazı öyle bir kazancı olur ki; yirmi senede kazanamadığı bir mertebeyi yirmi günde kazanıyor. Ezcümle, arkadaşlarımızdan -Allah Rahmet etsin- iki genç vardı. Biri İlâma'lı Sabri, diğeri İslâmköy'lü Vezirzade Mustafa. Bu iki zat, talebelerim içinde kalemsiz oldukları halde, samimiyette ve îman hizmetinde en ileri safta olduklarını hayretle görüyordum. Hikmetini bilmedim. Vefatlarından sonra anladım ki; her ikisinde de ehemmiyetli bir hastalık vardı. O hastalık irşadiyla, sair gafil ve feraizi terkeden gençlere bedel, en mühim bir takva ve en kıymetdar bir hizmette ve âhirete nâfi bir vaziyette bulundular. İnşâallah iki senelik hastalık zahmeti, milyonlar sene hayat-ı ebediyenin saadetine medâr oldu. Ben onların sıhhatı için bazı ettiğim duayı, şimdi anlıyorum dünya itibariyle beddua olmuş. İnşâallah o duam, sıhhat-ı uhreviye için kabul olunmuştur.

İşte bu iki zat, benim itikadımca, on senelik bir takva ile elde edilecek bir kazanç kadar bir kâr buldular. Eğer ikisi, bir kısım gençler gibi sıhhat ve gençliğine güvenip, gaflet ve sefahete atılsaydılar; ölüm de onları tarassud edip tam günahlarının pislikleri içinde yakalasaydı; o nurlar definesi yerine, kabirlerini akrepler ve yılanlar yuvası yapacaklardı.

Madem hastalıkların böyle menfaati var, ondan şekva değil tevekkül, sabır ile, belki şükredip, Rahmet-i İlahiyeyle itimad etmektir.

ONDÖRDÜNCÜ DEVA: Ey gözüne perde gelen hasta! Eğer ehl-i îmanın gözüne gelen perdenin altında nasıl bir nur ve mânevî bir göz olduğunu bilsen "Yüzbin şükür Rabb-ı Rahîmime" dersin. Bu merhemi izah için bir hâdise söyleyeceğim. Şöyle ki: Bana sekiz sene kemal-i sadakatla hiç gücendirmeden hizmet eden Barla'lı Süleyman'ın halasının, bir vakit gözü kapandı. O sâliha kadın, bana karşı haddimden yüz derece fazla hüsn-ü zan ederek, "Gözümün açılması için dua et" diyerek, câmi kapısında beni yakaladı. Ben de, o mübarek ve meczube kadının salahatını duama şefaathı yapıp, "Ya Rabbi, onun salahatı hürmetine onun gözünü aç" diye yalvardım. İkinci gün Burdur'lu bir göz hekimi geldi, gözünü açtı. Kırk gün sonra yine gözü kapandı. Ben çok müteessir oldum, çok dua ettim. İnşâallah o dua, âhireti için kabul olmuştur. Yoksa benim o duam, onun hakkında gâyet yanlış bir beddua olurdu. Çünkü eceli kırk gün kalmıştı. Kırk gün sonra -Allah Rahmet etsin- vefat eyledi.

sh: » (L:201)

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cuma, 17 Mayıs 2024 12:21 -

ticesi uhrevîdir; (Haşıye) kendisi de bir nevi ibadettir ve hastalık ile aczini anlayıp dergâh-ı İlahiyyeye iltica eder. Onun için otuz senedir şifa duasını ettiğim halde, duam zâhîrî kabul olmadığından, duayı terketmek kalbime gelmedi. Zira hastalık, duanın vaktidir; şifa, duanın neticesi değil. Belki Cenab-ı Hakîm-i Rahîm şifa verse, fazlından verir. Hem dua, istediğimiz tarzda kabul olmazsa makbul olmadı denilmez. Hâlık-ı Hakîm daha iyi biliyor, menfaatimize hayırlı ne ise onu verir. Bazen dünyaya ait dualarımızı, menfaatimiz için âhiretimize çevirir, öyle kabul eder. Her ne ise... Hastalık sırrıyla hulusiyet kazanan, hususan zaaf ve aczden ve tezellûl ve ihtiyaçtan gelen bir dua kabule çok yakındır. Hastalık böyle hâlis bir duanın medârıdır. Hem dindar olan hasta, hem hastaya bakan mü'minler de bu duadan istifade etmelidirler.

ONSEKİZİNCİ DEVA: Ey şükrü bırakıp şekvaya giren hasta! Şekva, bir haktan gelir. Senin bir hakkın zayi olmamış ki şekva ediyorsun. Belki senin üstünde hak olan çok şükürler var, yapmadın. Cenab-ı Hakk'ın hakkını vermeden, haksız bir surette hak istiyorsun gibi şekva ediyorsun. Sen, kendinden yukarı mertebelerdeki sıhhatlı olanlara bakıp şekva edemezsin. Belki sen, kendinden sıhhat noktasında aşağı derecelerde bulunan bîçare hastalara bakıp şükretmekle mükellefsin. Senin elin kırık ise, kesilmiş ellere bak! Bir gözün yoksa, iki gözü de olmayan a'mâlara bak! Allah'a şükret. Evet nimette kendinden yukarıya bakıp şekva etmeye hiç kimsenin hakkı yoktur. Ve musîbette herkesin hakkı, kendinden musîbet noktasında daha yukarı olanlara bakmaktır ki şükretsın. Bu sır bazı Risalelerde bir temsil ile izah edilmiş. İcmali şudur ki: Bir zat, bir bîçareyi, bir minarenin başına çıkarıyor. Minarenin her basamağında ayrı ayrı birer ihsan, birer hediye veriyor. Tam minarenin başında da en büyük bir hediyeyi veriyor. O mütenevvi hediyelere karşı ondan teşekkür ve minnetdarlık istediği halde; o hırçın adam, bütün o basamaklarda gördüğü hediyeleri unutup veyahud hiçe sayıp şükretmeyerek yukarıya bakar. Keşki bu minare daha uzun olsaydı, daha yukarıya çıksaydım, ne için o dağ gibi veyahud öteki minare gibi çok yüksek değil deyip şekvaya başlarsa, ne kadar bir küfran-ı nimettir, bir haksızlıktır. Öyle de: Bir insan hiçlikten vücuda gelip, taş olmayarak, ağaç olmayıp, hayvan kalmayarak, insan olup, müslüman olarak, çok zaman sıhhat ve âfiyet görüp, yüksek bir derece-i nimet kazandığı halde, bazı ârızalarla, sıhhat ve âfiyet gibi bazı nimetlere lââyık olmadığı veya sû-i ihtiyarıyla veya sû-i istimaliyle elinden kaçırdığı veyahud eli yetişmediği

(Haşıye): Evet, bir kısım hastalık duanın sebab-i vücudu iken, dua hastalığın ademine sebab olsa, duanın vücudu kendi ademine sebab olur; bu da olamaz.

sh: » (L:204)

25. LEMA

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cuma, 17 Mayıs 2024 12:21 -

için şekva etmek, sabırsızlık göstermek, aman ne yaptım böyle başıma geldi diye Rubûbiyet-i İlahiyeyi tenkid etmek gibi bir hâlet; maddî hastalıktan daha musîbetli, mânevî bir hastalıktır. Kırılmış el ile döğüşmek gibi, şikayetiyle hastalığını ziyadeleştirir. Âkıl odur ki: □□□□□□□□
□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□□ □□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□□ □□□□□
sırrıyla teslim olup sabretsin; tâ o hastalık, vazifesini bitirsın gitsin.

ONDOKUZUNCU DEVA: Cemil-i Zülcelâl'in bütün isimleri Esmâ-ül hüsnâ tabîr-i Samedanîsiyle gösteriyor ki, güzeldirler. Mevcudat içinde en lâtif, en güzel, en câmi âyine-i Samediyet de hayattır. Güzelin âyinesi güzeldir. Güzelin mehâsinlerini gösteren âyine güzelleşir. O âyinenin başına o güzelden ne gelse, güzel olduğu gibi; hayatın başına dahi ne gelse, hakikat noktasında güzeldir. Çünkü güzel olan o Esmâ-ül hüsnanın güzel nakışlarını gösterir. Hayat, daima sıhhat ve âfiyette yeknesak gitse, nâkıs bir âyine olur. Belki bir cihette adem ve yokluğu ve hiçliği ihsas edip sıkıntı verir. Hayatın kıymetini tenzil eder. Ömrün lezzetini sıkıntıya kalbeder. Çabuk vaktimi geçireceğim diye, sıkıntıdan ya sefahete, ya eğlenceye atılır. Hapis müddeti gibi, kıymetdar ömrüne adavet edip, çabuk öldürüp geçirmek istiyor. Fakat tahavvülde ve harekette ve ayrı ayrı tavırlar içinde yuvarlanmakta olan bir hayat, kıymetini ihsas ediyor, ömrün ehemmiyetini ve lezzetini bildiriyor. Meşakkatte ve musîbette dahi olsa, ömrün geçmesini istemiyor. "Aman Güneş batmadı, ya gece bitmedi" diye sıkıntısından of! of! etmiyor. Evet gâyet zengin ve işsiz, istirahat döşeğinde herşeyi mükemmel bir efendiden sor; ne haldesin? Elbette, aman vakit geçmiyor, gel bir şeş-beş oynayalım, veyahud vakti geçirmek için bir eğlence bulalım, gibi müteellîmane sözleri ondan işiteceksin.. veyahud tul-i emelden gelen, bu şey'im eksik, keşki şu işi yapsaydım gibi şekvaları işiteceksin. Sen bir musîbetzede veya işçi ve meşakkatli bir halde olan bir fakirden sor; ne haldesin? Akıllı başında ise diyecek ki: "Şükürler olsun Rabbime, iyiyim, çalışıyorum. Keşki çabuk Güneş gitmeseydi, bu işi de bitirseydim. Vakıt çabuk geçiyor, ömür durmuyor gidiyor. Vakıa zahmet çekiyorum, fakat bu da geçer, herşey böyle çabuk geçiyor." diye, manen ömür ne kadar kıymetdar olduğunu, geçmesindeki teessüfle bildiriyor. Demek meşakkat ve çalışmakla, ömrün lezzetini ve hayatın kıymetini anlıyor. İstirahat ve sıhhat ise, ömrü acılaştırıyor ki, geçmesini arzu ediyor.

Ey hasta kardeş! Bil ki, başka Risalelerde tafsilâtıyla kat'î bir surette isbat edildiği gibi; musîbetlerin, şerhlerin, hatta günahların aslı ve mayesi ademdir. Adem ise şerdir, karanlıktır. Yeknesak istirahat, sükût, sükûnet, tevakkuf gibi hâletler ademe, hiçliğe yakınlığı içindir ki, ademdeki karanlığı ihsas edip sıkıntı veriyor. Hareket ve tahavvül ise vücud

sh: » (L:205)

dur, vücudu ihsas eder. Vücut ise hâlis hayırdır, nurdur. Madem hakikat budur; sendeki hastalık, kıymetdar hayatı safileştirmek, kuvvetleştirmek, terakki ettirmek ve vücudundaki sair

25. LEMA

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cuma, 17 Mayıs 2024 12:21 -

cihazat-ı insaniyeyi o hastalıklı uzvun etrafına muavenetdarane müteveccih etmek ve Sâni-i Hakîm'in ayrı ayrı isimlerinin nakışlarını göstermek gibi, çok vazifeler için, o hastalık senin vücuduna misafir olarak gönderilmiştir. İnşâallah çabuk vazifesini bitirir gider. Ve âfiyete der ki; sen gel, benim yerimde daimî kal, vazifeni gör, bu hane senindir, âfiyetle kal.

YİRMİNCİ DEVA: Ey derdine derman arayan hasta! Hastalık iki kısımdır. Bir kısmı hakikî, bir kısmı vehmîdir. Hakikî kısmı ise Şâfi-i Hakîm-i Zülcelâl, küre-i arz olan eczahane-i kübrasında, her derde bir deva istif etmiş. O devalar ise, dertleri isterler. Her derde bir derman halletmiştir. Tedavi için ilâçları almak, istimal etmek meşrudur. Fakat tesiri ve şifayı, Cenab-ı Hak'tan bilmek gerektir. Dermanı o verdiği gibi, şifayı da o veriyor. Hâzık mütedeyyin hekimlerin tavsiyelerini tutmak, ehemmiyetli bir ilâçtır. Çünkü ekser hastalıklar sû-i istimalâttan, perhizsizlikten ve israftan ve hatiattan ve sefahetten ve dikkatsizlikten geliyor. Mütedeyyin hekim, elbette meşru bir dairede nasihat eder ve vesayada bulunur. Sû-i istimalâttan, israfattan men'eder, teselli verir. Hasta o vesaya ve o teselliye itimad edip hastalığı hafifleşir, sıkıntı yerinde bir ferahlık verir. Amma vehmî hastalık kısmı ise; onun en müessir ilâcı, ehemmiyet vermemektir. Ehemmiyet verdikçe o büyür, şişer. Ehemmiyet vermezse küçülür, dağılır. Nasılkı arılara iliştikçe, insanın başına üşüşürler, aldırmazsın dağılır. Hem karanlıkta gözüne sallanan bir ipten gelen bir hayale ehemmiyet verdikçe büyür. Hatta bazen onu divane gibi kaçıır; ehemmiyet vermezse, âdi bir ipin yılan olmadığını görür, başındaki telaşına güler. Bu vehmî hastalık çok devam etse, hakikata inkılab eder. Vehham ve asabî insanlarda fena bir hastalıktır. Habbeyi kubbe yapar; kuvve-i maneviyesi kırılır. Hususan merhametsiz yarım hekimlere veyahud insafsız doktorlara rastgelse, evhamını daha ziyade tahrik eder. Zengin ise malı gider; yoksa ya akli gider veya sıhhati gider.

YİRMİBİRİNCİ DEVA: Ey hasta kardeş! Senin hastalığında maddî elem var, fakat o maddî elemin tesirini izale edecek ehemmiyetli bir mânevî lezzet seni ihata ediyor. Çünkü peder ve validen ve akrabalar varsa, çoktan beri unuttuğun gâyet lezzetli o eski şefkatleri senin etrafında yeniden uyanıp, çocukluk zamanında gördüğün o şirin nazarları yine görmekle beraber; çok gizli perdeli kalan etrafındaki dostluklar, hastalığın cazibesıyla yine sana karşı muhabbetdarane baktıklarından, elbette onlara karşı senin bu maddî elemin pek ucuz düşer. Hem sen müftehirane hizmet

sh: » (L:206)

ettiğin ve iltifatlarını kazanmasına çalıştığın zatlar, hastalığın hükmüyle sana merhametkârane hizmetkârlık ettiklerinden, efendilerine efendi oldun. Hem insanlardaki rikkat-i cinsiyeyi ve şefkat-i nev'iyeyi kendine celbettiğinden, hiçten çok yardımcı ahabab ve şefkatli dost buldun. Hem çok meşakkatli hizmetlerden paydos emrini yine hastalıktan aldın, istirahat ediyorsun.

25. LEMA

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cuma, 17 Mayıs 2024 12:21 -

Elbette senin cüz'î elemin, bu mânevî lezzetlere karşı seni şekvaya değil, teşekküre sevketmelidir.

YİRMİİKİNCİ DEVA: Ey nüzul gibi ağır hastalıklara mübtela olan kardeş! Evvelâ sana müjde ediyorum ki; mü'min için nüzul mübarek sayılıyor. Bunu çoktan ehl-i velayetten işitiyordum. Sırrını bilmezdim. Bir sırrı şöyle kalbime geliyor ki: Ehlullah, Cenab-ı Hakk'a vâsıl olmak ve dünyanın azîm mânevî tehlikelerinden kurtulmak ve saadet-i ebediyeyi temin etmek için, iki esas ihtiyaren takib etmişler:

Birisi: Rabîta-i mevttir. Yâni: Dünya fâni olduğu gibi, kendisi de içinde vazifedar fâni bir misafir olduğunu düşünmekle, hayat-ı ebedîsine o suretle çalışmışlar.

İkincisi: Nefs-i emmarenin ve kör hissiyatın tehlikelerinden kurtulmak için, çilleler ile, riyazetlerle nefis-i emmarenin öldürülmesine çalışmışlar. Sizler ey yarı vücudunun sıhhatını kaybeden kardeş! Sen ihtiyarsız kısa ve kolay ve sebeb-i saadet olan iki esas sana verilmiş ki; daima senin vücudunun vaziyeti, dünyanın zevalini ve insanın fâni olduğunu ihtar ediyor. Daha dünya seni boğamıyor, gaflet senin gözünü kapayamıyor. Ve yarım insan vaziyetinde bir zata, nefis-i emmare elbette hevesat-ı rezile ile ve nefsanî müştehiyat ile onu aldatamaz, çabuk o nefsin belâsından kurtulur.

İşte mü'min sırr-ı îman ile ve teslimiyet ve tevekkül ile, o ağır nüzul gibi hastalıktan az bir zamanda, ehl-i velayetin çilleleri gibi istifade edebilir. O vakit o ağır hastalık çok ucuz düşer.

YİRMİÜÇÜNCÜ DEVA: Ey kimsesiz, garib, bîçare hasta! Hastalığınla beraber kimsesizlik ve gurbet, sana karşı en katı kalbleri rikkate getirirse ve nazar-ı şefkati celbederse; acaba Kur'anın bütün surelerinin başlarında kendini Rahmân-ır Rahîm sıfatıyla bize takdim eden ve bir lem'a-i şefkatiyle umum yavrulara karşı umum valideleri, o harika şefkatiyle terbiye ettiren ve her baharda bir cilve-i Rahmetiyle zemin yüzünü nimetlerle dolduran ve ebedî bir hayattaki Cennet, bütün mehâsiniyle bir cilve-i Rahmeti olan senin Hâlık-ı Rahîmine îman ile intisabın ve onu tanıyıp hastalığın lisan-ı acziyle niyazın, elbette senin bu gurbetteki kimsesizlik hastalığın, herşeye bedel onun nazar-ı Rahmetini sana

sh: » (L:207)

25. LEMA

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cuma, 17 Mayıs 2024 12:21 -

celbeder. Madem o var, sana bakar, sana herşey var. Asıl gurbette, kimsesizlikte kalan odur ki; îman ve teslimiyetle ona intisab etmesin veya intisabına ehemmiyet vermesin.

YİRMİDÖRDÜNCÜ DEVA: Ey masum hasta çocuklara ve masum çocuklar hükmünde olan ihtiyarlara hizmet eden hasta bakıcılar! Sizin önünüzde mühim bir ticaret-i uhreviye var. Şevk ve gayret ile o ticareti kazanınız. Masum çocukların hastalıklarını, o nazik vücudlara bir idman, bir riyazet ve ileride dünyanın dağdağalarına mukavemet verdirmek için bir şırınga ve bir terbiye-i Rabbaniye gibi, çocuğun hayat-ı dünyeviyesine ait çok hikmetlerle beraber ve hayat-ı ruhiyesine ve tasaffi-i hayatına medâr olacak büyüklerdeki keffaret-üz zünub yerine, mânevî ve ileride veyahud âhirette terakkiyat-ı maneviyesine medâr şırıngalar nev'indeki hastalıklardan gelen sevab, peder ve validelerinin defter-i a'mâlîne, bilhassa sırr-ı şefkatle çocuğun sıhhatını kendi sıhhatına tercih eden validesinin sahife-i hasenatına girdiği, ehl-i hakikatça sabittir. İhtiyarlara bakmak ise; hem azîm sevab almakla beraber, o ihtiyarların ve bilhassa peder ve valide ise, dualarını almak ve kalplerini hoşnud etmek ve vefakârane hizmet etmek, hem bu dünyadaki saadete, hem âhiretin saadetine medâr olduğu rivayat-ı sahiha ile ve çok vukuat-ı tarihiye ile sabittir. İhtiyar peder ve validesine tam itaat eden bahtiyar bir veled, evlâdından aynı vaziyeti gördüğü gibi; bedbaht bir veled eğer ebeveynini rencide etse, azab-ı uhrevîden başka, dünyada çok felâketlerle cezasını gördüğü, çok vukuatla sabittir. Evet ihtiyarlara, masumlara, yalnız akrabasına bakmak değil; belki ehl-i îman (madem sırr-ı îmanla uhuvvet-i hakikiye var) onlara rastgelse, muhterem hasta ihtiyar ona muhtaç olsa, ruh u canla ona hizmet etmek İslâmiyetin muktezasıdır.

YİRMİBEŞİNCİ DEVA: Ey hasta kardeşler! Siz gâyet nafi ve her derde deva ve hakikî lezzetli kudsî bir tiryak isterseniz, îmanınızı inkişaf ettiriniz. Yâni tövbe ve istiğfar ile ve namaz ve ubûdiyetle, o tiryak-ı kudsî olan îmanı ve îmandan gelen ilâcî istimal ediniz. Evet dünyaya muhabbet ve alâka yüzünden güya âdeta ehl-i gafletin dünya gibi büyük, hasta, mânevî bir vücudu vardır. İman ise, o dünya gibi zeval ve firak darbelerine, yara ve bere içinde olan o mânevî vücuduna birden şifa verip; yaralardan kurtarıp, hakikî şifa verdiğini pek çok Risalelerde kat'î isbat etmişiz.

Başınızı ağrıtmamak için kısa kesiyorum. İman ilâcî ise, feraizi mümkün oldukça yerine getirmekle tesirini gösteriyor. Gaflet ve sefahet ve hevesat-ı nefsaniye ve lehviyat-ı gayr-ı meşrua, o tiryakın tesirini meneder. Hastalık madem gafleti kaldırıyor, iştihayı kesiyor, gayr-ı meşru

sh: » (L:208)

25. LEMA

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cuma, 17 Mayıs 2024 12:21 -

keyflere gitmeye mani oluyor; ondan istifade ediniz. Hakikî îmanın kudsî ilâçlarından ve nurlarından tövbe ve istiğfar ile, dua ve niyaz ile istimal ediniz. Cenab-ı Hak sizlere şifa versin, hastalıklarınızı keffaret-üz zünub yapsın. Âmîn âmîn âmîn...

Allahın emriyle bu kitabı yazdım. Bu kitabın amacı, okuyanlara Allahın emirlerini ve yasaklarını öğretmek ve onları doğru yola sevk etmektir. Bu kitabın faydası, okuyanın Allahın rızasını kazanması ve cennetle müjdelendirilmesidir. Bu kitabın yayılması, Allahın emriyle ve onun izniyle olmuştur. Bu kitabın her kopyası, Allahın emriyle ve onun izniyle yazılmıştır. Bu kitabın her kopyası, Allahın emriyle ve onun izniyle yazılmıştır.

Bu kitabın amacı, okuyanlara Allahın emirlerini ve yasaklarını öğretmek ve onları doğru yola sevk etmektir. Bu kitabın faydası, okuyanın Allahın rızasını kazanması ve cennetle müjdelendirilmesidir. Bu kitabın yayılması, Allahın emriyle ve onun izniyle olmuştur. Bu kitabın her kopyası, Allahın emriyle ve onun izniyle yazılmıştır. Bu kitabın her kopyası, Allahın emriyle ve onun izniyle yazılmıştır.

Bu kitabın amacı, okuyanlara Allahın emirlerini ve yasaklarını öğretmek ve onları doğru yola sevk etmektir. Bu kitabın faydası, okuyanın Allahın rızasını kazanması ve cennetle müjdelendirilmesidir. Bu kitabın yayılması, Allahın emriyle ve onun izniyle olmuştur. Bu kitabın her kopyası, Allahın emriyle ve onun izniyle yazılmıştır. Bu kitabın her kopyası, Allahın emriyle ve onun izniyle yazılmıştır.

* * *

Bu kitabın amacı, okuyanlara Allahın emirlerini ve yasaklarını öğretmek ve onları doğru yola sevk etmektir. Bu kitabın faydası, okuyanın Allahın rızasını kazanması ve cennetle müjdelendirilmesidir. Bu kitabın yayılması, Allahın emriyle ve onun izniyle olmuştur. Bu kitabın her kopyası, Allahın emriyle ve onun izniyle yazılmıştır. Bu kitabın her kopyası, Allahın emriyle ve onun izniyle yazılmıştır.

25. LEMA

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Cuma, 17 Mayıs 2024 12:21 -

yazdığı diğer bir nüshada, ihtiyarsız hiç düşünmeden, satır başlarında gelen elifleri saydık; aynen bu cümlesine tevâfuk ediyor. (Haşiye-1) Hem bu Risalenin müellifinin Said ismine, bir tek fark ile yine tevâfuk ediyor. (Haşiye -2) Yalnız Risalenin ünvanına ait yazıdaki bir elif hesaba dâhil edilmemiştir.

Cây-ı hayrettir ki: Süleyman Rüşdü'nün yazdığı nüsha, hiç elif hatıra gelmeden ve düşünmeden, yüz ondört elif, yüz ondört şifa-yı kudsiyeyi tazammun eden, yüz ondört suver-i Kur'anîyenin adedine tevâfukla beraber şeddeli lâm bir sayılmak cihetiyle, yüz ondört harfine tamtamına tevâfuk ediyor.

* * *

Yirmibeşinci Lem'anın Zeyli

Onyedinci Mektub olup, Mektubat Mecmûasına idhal edildiğinden buraya dercedilmedi.

* * *

(Haşiye-1): Sonradan yazılan ihtarın iki elifi bu hesaba dâhil olamayacağı için dâhil edilmemiştir.

(Haşiye-2): Madem Keramet-i Aleviyede ve Gavsîye'de, Said'in âhirinde nida için vaz'edilmiş bir elif var, Saida olmuş; belki fazla olan bu elif, o elife bakıyor.

Re'fet, Hüsrev

25. LEMA

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cuma, 17 Mayıs 2024 12:21 -
